

ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ В УМОВАХ НАВЧАННЯ З ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ

Сидоренко С. В.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. В умовах сучасного мультикультурного розвитку людства перед вищою школою, її професорсько-викладацьким складом постають складні завдання, які неможливо вирішити без основоположної реорганізації методів та форм виховання і навчання, підпорядкованих ідеї толерантності.

Основна частина. Толерантність вимагає від викладача відповідної культури поведінки та культури спілкування, належної педагогічної майстерності, вольової ініціативи у прагненні до створення умов, які формують людинолюбну, інтелігентну, виховану особистість студента. Українська педагогіка робить наголос на освіті й вихованні студентів в атмосфері милосердя, терпіння, поблажливості до чийось думок, поглядів, вірувань, засобами чого можна зрозуміти внутрішній світ іншої людини. Це відповідає основним ментальним рисам української людини, вираженим в понятті кордоцентризм, що є основою філософії серця. Ця педагогіка також відповідає основним соціал-демократичним ідеям, виробленим західноєвропейськими філософами. Йдеться про право людини на справедливість, свободу, солідарність, рівність як субстанціональні засади толерантності. Можна говорити про створення педагогіки толерантності, яку розвивають М. Кабатченко, В. Маралова, Н. Пастушенко, П. Степанова, О. Безкоровайна, О. Швачко та ін.

Всі зазначені якості мають бути властиві найперше всім представникам професорсько-викладацького складу тих вишів, у яких контингент студентів не є моноетнічним і, відповідно, монокультурним. Звичайно, що вони мають бути властиві також і вітчизняним студентам, адже за їх відсутності час від часу виникають вкрай небажані міжнаціональні, міжрелігійні, навіть іноді расові конфлікти. Якщо буде діяти прадавня педагогічна максима, згідно якої

вихователь має бути вихованим, адже виховний вплив здійснюється не стільки через зміст навчально-освітніх предметів, скільки через приклад толерантної поведінки при всіх формах взаємодії на рівні «викладач – вітчизняний студент – іноземний студент».

Можна стверджувати, що в Запорізькому медичному університеті є належні умови для формування педагогіки толерантності. Цьому сприяє як потужна матеріально-технічна база, яка забезпечує можливість отримання іноземними студентами високоякісної освіти, так і якісний стан не лише наукової свідомості педагогів, але й належний рівень їх етико-правової культури поведінки. Іноземні студенти це відчують, про що свідчить постійно зростаюча кількість держав, уряди яких надсилають все більшу кількість своїх громадян на навчання до нашого навчального закладу. Використовуючи досвід західноєвропейських країн, основні зусилля адміністрація, викладачі, студентське самоврядування спрямовують в річище філософії серця, яке любить всіх, попри очевидні відмінності.

Висновки. 1. Вкрай важливо до переліку обов'язкових навчальних дисциплін ввести «Основи міжкультурної толерантності». 2. Дуже бажано проводити щорічні науково-практичні конференції в системі медичних ВНЗ, адже, як гласить Ст.3 Конституції України: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визначаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [1,с.3]. А це ніщо інше, як основні засади міжнародної та міжлюдської толерантності, які обґрунтовуються тим, що саме в медичних вишах навчальний процес має реалізовуватись як безпосередня єдність природознавства як водночас соціального людинознавства, мікро- й макрокосму.

Література

1. Конституція України. – К.: Школа, 2005. – 48 с.